

בתי המשפט

א 022905/07 בש"א 160324/07		בית משפט השלום תל אביב-יפו	
תאריך: 12/06/2007		כב' השופט קליין מנחם	בפני:

בעניין:

יורם שדה

התובע/המשיב

נגד

1. שמעון לב

2. מיכל יקל

3. יצחק כהן

4. ניסים (אורי) נסים

5. ציפורה נסים

הנתבעים/המבקשים**החלטה**

בפני בקשת רשות להתגונן כנגד תביעה בסדר דין מקוצר.

מר יורם שדה (להלן: "התובע") תובע את שמעון לב, מיכל יקל, יצחק כהן, ניסים (אורי) נסים וציפורה נסים (להלן: "הנתבעים" או "המבקשים") בגין הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד ששילם להם. זאת, עקב הטענה כי פסק הדין בו חוייב לשלם את הוצאות המשפט האלו בוטל ומשכך היה על הנתבעים להחזיר לו את הסך שהעביר להם.

לטענתו, הנתבעים סירבו תחילה להשיב את הסכום שחוייב בגינו מכיוון שלטענתם פסק הדין לא בוטל.

התובע, לא אמר נואש ופנה שוב לערכאת בית המשפט המחוזי בבקשה לתיקון ההחלטה כך שיצויין כי פסק הדין שחייב אותו בהוצאות אכן בוטל. בתאריך ה- 11/12/06 כבי השופטת הילה גרסטל נתנה את החלטתה לעניין ביטול פסק הדין אולם הנתבעים סירבו להחזיר את סכום הוצאות שנפסק.

בבקשת הרשות להתגונן של הנתבעים, הצהיר מר יצחק כהן בשם כל הנתבעים כי הסכמתם בערכאת הערעור הייתה למען הגשתם של ראיות ותצהיר חדש מטעם התובע בתיק דנן. הנתבעים לא הסכימו לביטולו של פסק הדין ובודאי לא הסכימו לכך שיאלצו להחזיר את סך הוצאות המשפט שהתובע שילם להם בגין אותו פס"ד שבוטל.

דיון

בחינת בקשתם של הנתבעים אינה מצריכה לעת עתה לפסוק בדבר טיב טענותיהם וזכויותיהם של הנתבעים אלא אך לבחון האם יש בטענה זו או אחרת לכאורה כדי להצדיק את בירורה. קרי, האם יש בתצהירם של הנתבעים יחד עם חקירת המצהיר מטעמם בחקירה נגדית עילה חוקית לכאורית בעלת משמעות אשר אם תוכח במשפט תוכל להוות הגנה ראויה לגרסתה של התביעה. (ראה ע"א 478/75 חנה אנגלנדר נ' יצחק אשכנזי . פ"ד (3), 437, 443).

לעניין זה חייב ביהמ"ש לצאת מנקודת הנחה כי המצהיר דובר אמת, אא"כ נתבדו דבריו בחקירה נגדית. במקרה זה האחרון, יהיה על ביהמ"ש למנוע את סיכול מטרתו של ההליך ע"י העלאת טענות סתמיות מטעם הנתבעת (הגנת בדים), ואשר כל מטרתן נועדו ע"מ למנוע מהתובעת את היתרונות הדיוניים אשר מוקנים לה ע"י הגשת תובענה בסדר דין מקוצר. (ע"א 86/66 מנחם פריטל ואח' נ' החברה להנדסה חקלאית בישראל בע"מ ואח' פ"ד כ(2) 520, 522).

בכל אלו יש כדי ליצור איזון בין הרצון והצורך להעניק לתובעת יתרונות דיוניים לבין הרצון שלא לקפח את הגנתם של הנתבעים ולאפשר להם את יומם בביהמ"ש.

בישיבה המקדמית מיום 04/06/07 לא מצאתי טענת הגנה אשר תעמוד לנתבעים. החלטתה של כב' סגנית הנשיאה גרסטל בהאי לישנה:

"פסק הדין אכן מבוטל, שאם לא כן, אין כל טעם בחזרה לבית משפט קמא לצורך שמיעת עדויות וראיות נוספות"

בחקירת המצהיר בפני הוכח כי המבקש הבין כי קיימים הליכי הוכחות נוספים בתיק. המשמעות, כפי שכב' השופטת גרסטל ניסחה בתימצות מדוייק הינה כי פסק דין לא יכול לעמוד על כנו כאשר מתקבלות ראיות חדשות בעלות משקל. ההיגיון אינו עומד בקנה אחד עם הצורך לשמוע ראיות נוספות מבלי שפסק הדין שניתן לפני שמיעתן יישאר על כנו.

המדובר בשאלה משפטית טהורה וניתן להכריע בה כבר בשלב זה של הבקשת רשות להתגונן. טענת ב"כ המבקשים המלומד כי המדובר בטעות בהבנת ההסדר לא יכולה לעמוד. לכל היותר, אם בטעות מדובר, המדובר בטעות "בכדאיות העיסקה" ותו לאו.

לאור כל האמור לעיל דין בקשת הרשות להתגונן להידחות.

אני מחייב את המבקשים לשלם לתובע את מלוא סכום התביעה, ובנוסף לכך סך של 2,500 ₪ + מע"מ עבור הוצאות ושכ"ט עו"ד בגין הליך זה.

המזכירות תשלח החלטה זו בדואר רשום לצדדים.

ניתנה היום כ"ו בסיון, תשס"ז (12 ביוני 2007) בהעדר הצדדים.

מנחם קליין, שופט